

NS naujienų biuletenis

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1081

02.12.2023 (134)

Michael Kühnen Politinė kariuomenė: SA tradicijos ir dvasia

4 dalis

TEISIŲ ATĖMIMAS (1934-1945 M.)

1934 m. birželio 30 d. įvykdžius mirties bausmę geriausiems SA lyderiams, SA buvo palaužta: dabar jos narių skaičius buvo labai sumažėjęs, o politinė galia - visiškai apribota. Iki 1945 m. niekas nepasikeitė. Neturėdama jokios realios funkcijos Trečiajame reiche, SA nuo šiol sudarė didžiulį apolitišką karinį sporto klubą, neturintį jokios reikšmės. Net 1939 m. vėl prasidėjęs karas nieko nepakeitė: SA nebuvo leista formuoti savo karinių formuočių, dauguma SA vyrų, kaip ir visi kiti tautos atstovai, atliko savo pareigą Vermachte, SA lyderiai kovojo ir žuvo žemesnėse vadų pareigose, negalėdami daryti jokios formuojančios įtakos.

Taigi valdžios metai yra gana neproduktyvūs šiai temai. Tačiau net jei ir trūko pozityvių galimybių, SA nušalinimo ir jo pasekmių neigiamoje sferoje analizė suteikia esminių požiūrio taškų į SA tradiciją:

SA iš esmės niekada nebuvo savarankiška politinė jėga, ji visada buvo skirta kaip partijos kovinio elito organizacinė struktūra. Todėl neišvengiamai SA nušalinimas nuo pareigų taip pat turėjo paveikti NSDAP, kurios kovinis padalinys buvo SA, reikšmę ir aktyvumą. Rudieji marškiniai buvo aiškiausia ir gryniausia nacionalsocializmo dvasios išraiška, todėl jų nušalinimas praktiškai lėmė NSDAP, kaip revoliucinės ir formuojančios jėgos, nuosmukį. 1934 m. birželio 30 d. sprendimu buvo

atsisakyta užbaigti revoliuciją visais lygmenimis ir pasidalyti darbu su reakcija, kurios galios bastionai kariuomenėje, administracijoje ir ekonomikoje liko neliečiami mainais už pažadą būti ištikimiems fiureriui. Tai reiškė, kad esminės valstybės ir socialinio gyvenimo sritys buvo atimtos iš partijos valios ir galimybių jas formuoti. Buvęs teiginys, kad "**partija vadovauja valstybei**", socialinėje tikrovėje buvo praktiškai panaikintas. Po 1933/34 m. nacionalinio sukilimo NSDAP vykdė kontrolę tiek, kiek galėjo.

Po 1934 m. revoliucija taip ir liko nebaigta, o partija, neturėdama revoliucinio, idealistinio ir kovingo pirminės SA elemento, vis labiau virto tuo, ką kažkada kitur apibūdinau kaip "šventinį komitetą minėjimams organizuoti"! Be abejo, buvo nuveikti dideli dalykai:

NSDAP savo padaliniuose, kur ji galėjo įsitvirtinti, pavyko realiai ir veiksmingai įrodyti nacionalsocialistų valią kurti reikalus - socialinėje srityje - Vokietijos darbininkų frontas, jaunimo ugdymo srityje - Hitlerjugendas, vokiečių moterų verbavime ir ugdyme - NS moterų asociacija. Šie pasiekimai leidžia įsivaizduoti, koks būtų buvęs poveikis, jei partijai būtų pavykę įtvirtinti savo ankstesnes pretenzijas į visišką valdžią visose srityse. Tačiau tokiu būdu daktaras Goebbelsas savo žavinga propaganda sukūrė galiausiai pavojingą iliuziją, kad nacionalsocialistinė valstybė buvo įgyvendinta, nors Trečiasis reichas savo esminiais valdžios ir politikos pagrindais geriausiu atveju buvo nacionalsocialistinė tampanti Vokietija, kuriai įgyvendinti, pasak Rosenbergo, prireiks maždaug trijų kartų, t. y. kol užaugs pirmoji karta, visiškai išauklėta ir išauklėta nacionalsocializmo. Taigi nacionalsocialistinė valstybė buvo grindžiama ne revoliucinės partijos valdžios politine pergale ir į visas sritis prasiskverbiančia formuojamąja jėga, kaip iš pradžių buvo numatyta, o iš esmės tik tuo, kad partijos lyderis tapo Reicho kancleriu ir suprato, kaip suteikti šiai pareigybei nepaprastų galių. Tai taip pat paaiškina, kodėl po fiurerio mirties reakcija greitai vėl sukilo ir sugebėjo atkurti jai patinkančią sistemą, o nacionalsocialistinis judėjimas, neturėdamas partijos lyderio valdžioje, vienai kartai prarado beveik visus veiklos pajėgumus ir juos atgavo tik septintajame dešimtyje.

Po 1944 m. liepos 20 d. P. Bormanno vadovaujama partijos kanceliarijai pavyko labiau įtraukti partiją į valdžią: Adolfas Hitleris po dešimties metų grąžino Reicho likimą į NSDAP rankas, tačiau daugeliu atžvilgių buvo per vėlu.

Juk įdomu stebėti, kaip karo įtampos ir sunkumų sąlygomis vis labiau aiškėja Röhmo rūpesčių ir pasiūlymų pagrįstumas: Vėluojant beveik dešimt metų, "Waffen-SS", kaip nacionalsocialistų įtakotų elitinių pajėgų, ir "Volkssturm", kaip nacionalsocialistų liaudies milicijos, kūrimas įgyvendino pirminę štabo viršininko koncepciją apie vermachtą, Bormanno vadovaujama partija po 1944 m. liepos 20 d. vykdė desperatišką kampaniją prieš reakcijos jėgą, o vermachto vadovybė

pasirodė esanti kupina reakcingų išdavikų.

Du autentiški 1945 m. fiurerio pareiškimai rodo, koku mastu 1934 m. birželio 30 d. įvykęs SA nušalinimas nuo pareigų tapo lemiama Trečiojo reicho tragedija:

"Ant mano antkapio turėtų būti parašyta: Ernstas Röhmas buvo teisus: "Mums reikėjo vermachto, kupino revoliucinės - nacionalsocialistinės dvasios!" ir "Ernstas Röhmas buvo teisus: mums reikėjo vermachto, kupino revoliucinės - nacionalsocialistinės dvasios!"

Be kompromiso su reakcija ir tolesnio SA nušalinimo, 1934 m. birželio 30 d. įvyko trečias lemtingas įvykis, kuris taip pat turėjo prisidėti prie Trečiojo reicho žlugimo: Dogmatizmo gimimas!

Dogmatizmu vadiname vidinę nuostatą, kuri atskirus įsitikinimus ar net nuoseklią įsitikinimų sistemą skelbia absoliučia tiesa ir taip išprievartauja bei iškreipia gamtos ir tikrovės įvairovę bei atvirumą. Tokia nuostata visada pražūtinga, nes bandymas tikrovę uždaryti absoliučių įsitikinimų narve ir iškreipti jos formą visada veda prie prigimčiai prieštaraujančio elgesio ir nežmoniško elgesio, kai stengiamasi gamtą ir jos dėsnius pajungti dogmai. Kadangi tai prieštarauja vidinei žmogaus prigimčiai, dogmatizmas savo šalininkams sukelia dirbtinį ir isterišką fanatizmą, kuriuo siekiama užgniaužti vidines abejones, tačiau jo priešininkai slopinami, nesant jokio kito pateisinimo, išskyrus tai, kad jie nenori nusilenkti iliuzinei sistemai, nenori neigti prigimties ir tikrovės. Nuo primityvių, aukštesnių ir paprastų nesąmonių, tokių kaip krikščioniškoji doktrina "tikiu tuo, nes tai absurdiška" ir liberalkapitalistinis pagrindinis "žmonių lygybės" įstatymas, iki sudėtingos "mes" sistemos, katalikiškos dogmos, psichoanalizės ar marksistinės doktrinos pastato - dogmatinio tikrovės iškraipymo, iš kurio kyla nežmoniškumas ideologijų, lankas yra platus.

Kita vertus, nacionalsocializmas nėra ideologija - jis nekuria dogmatiško, dirbtinio doktrininio statinio iš klaidingų įsitikinimų, bet žvelgia į tikrovę kaip į pasaulio ir gyvenimo vaizdą, įgyja tvirtą poziciją joje pažindamas gamtą ir jos dėsnius ir remdamasis tuo kuria natūralią, organišką gyvenimo tvarką. Nacionalsocialistų partija taip pat nėra dogmatiška - ji reikalauja disciplinos ir paklusnumo partijos linijai ne todėl, kad pretenduoja atstovauti absoliučiai ideologinių doktrinų tiesai, bet todėl, kad tokia disciplina būtina, kad kovingas, revoliucinis judėjimas galėtų pakeisti gamtai prieštaraujančią valdančiąją visuomenę prigimčiai prieštaraujančia bendruomene, Naująja tvarka, atitinkančia gamtą ir rūšį!

Tas pats pasakytina ir apie SA: čia taip pat nebuvo diegiama dirbtinė ideologija, bet buvo ugdomas laisvas, revoliucinis požiūris į gyvenimą, per kurį kovingas nacionalsocialistas - politinis kareivis - atranda savo deramą vietą žmonių

bendruomenėje ir savo kovingu įsipareigojimu padeda įgyvendinti Naująją tvarką!

Į nacionalsocializmą žmonės veda daugybė asmeninių priežasčių ir požiūrių į gyvenimą - tarp jų gali būti ir dogmatinės prigimties žmonių, nes dogmatizmas, žadantis tikrumą ir galutinį paaiškinimą, taip pat jo griežtumas daugeliui žmonių yra nuolatinė pagunda pabėgti nuo negailestingos tikrovės. Tačiau apskritai nacionalsocializmas, partija ir jos SA visada laikėsi laisvi nuo dogmatizmo.

Tai pasikeitė ir 1934 m. birželio 30 d: Tai buvo naudinga ne tik reakcijai, nes SA, kuri nuo tada liko nepajudinama, kol 1944 m. liepos 20 d. paaiškėjo jos nacionalinis nepatikimumas ir išdavystės, neteko galios, bet ir SS, kuri nebebuvo pavaldi SA štabo vadovybei, tapo savarankiška organizacija ir kasmet iki pat pabaigos įgijo vis daugiau galios ir įtakos, net tapo valstybe valstybėje! Kovos, taikos ir karo metais esesininkai taip pat buvo politiniai kariai. Tai, kas iki šiol aprašyta apie SA, didele dalimi tinka ir SS, kuri iš pradžių turėjo būti ne kas kita, o tolesnė politinės kariuomenės atranka ir elitinė formacija.

Todėl negalime stebėtis, kad SS, sunkiai kovodama, žingsnis po žingsnio pirmiausia užkariavo vidaus saugumo aparatą, o galiausiai, kariaudama su Waffen-SS, galutinai realizavo nacionalsocialistinę revoliucinę kariuomenę. Tai taip pat paaiškina pavyzdinę kareivišką didybę, bičiulystę, drausmę, pasirengimą aukotis ir atsidavimą SS vyrams, kurie daugeliu atžvilgių įgyvendino Adolfo Hitlerio reikalavimą nacionalsocialistams - būti "gryniausiu rasės ir asmenybės vertybės įsikūnijimu"! Visame tame - ypač Waffen-SS pavyzdžiu - matome tikrą politinio kareivio požiūrio į gyvenimą pavyzdį. Tačiau visa tai iš tikrųjų nėra būdinga SS: daug kruopščiau ir galutinai spinduliuojant į visus mūsų tautos vyrus, tinkamus karinei tarnybai, pagal Röhmo idėjas to nuo pat pradžių turėjo siekti ir įgyvendinti SA ir jos elitinė formuotė - SA štabo gvardija - ir tai neabejotinai būtų įvykę pergalės prieš reakciją ir antrosios revoliucijos pradžios atveju.

Tačiau SS problema pirmiausia buvo ne ta, kad 1934 m. birželio 30 d. su jos pagalba sustabdytus būtinus pokyčius ji turėjo kompensuoti po daugelio metų, atsižvelgiant į praktiškai jau pralaimėtą karą, o ta, kad SS, kaip ir SA, iš pradžių rėmėsi nacionalsocialistinio judėjimo politinio kareivio modeliu, tačiau reichsführerio Himmlerio įtakoje vis labiau plėtojo savo dogmatinę ideologiją, kuri galiausiai su nacionalsocializmu turėjo bendrą tik pavadinimą:

SS nesitenkino tuo, kad yra nacionalsocialistų partijos padalinys ir taip užima savo vietą Volksgemeinschaft, kaip tai visada buvo savaiame suprantama SA, bet laikė save valstybe valstybėje - būsimais šeimininkais, o ne Volksgemeinschaft dalimi!

Čia ne vieta išsamiai analizuoti SS ideologiją ir įrodinėti jos vidinį nesuderinamumą su nacionalsocialistiniu požiūriu į gyvenimą. Gali pakakti tik kelių raktinių

žodžių: SS ideologijos sudedamosios dalys buvo nordinės rasės viršenybė, slavų tautų menkavertiškumas, paveldimos aristokratijos kaip absoliučiai valdančiosios klasės kūrimas - visa tai yra antinaturalūs ir dogmatiški įsitikinimai, kurie neabejotinai prieštarauja esminiams nacionalsocialistinio požiūrio į gyvenimą punktam - rasinės įvairovės pripažinimui (o tai neapima rasinės neapykantos!) ir tautinės bendruomenės idėja (kuri taip pat nesuderinama su vienpusiška pagarba nordinei rasei, sudarančiai tik mažumą vokiečių tautos kūne, kaip ir deklaruojamas naujojo kraujo bajorijos viešpatavimas!) Po ideologinio susvetimėjimo sekė organizacinis: teoriškai SS buvo NSDAP padalinys, tačiau praktiškai Trečiajame reiche ji vis labiau formavosi kaip visiškai savarankiškas valdžios organas ir galiausiai su nacionalsocialistiniu Volksstaatū ją siejo tik asmeninė ištikimybės priesaika Adolfui Hitleriui. Savo galios viršūnėje vadovaujantys SS sluoksniai svajojo apie nepriklausomą SS ordino valstybę Burgundijoje, kuri būtų nordinės rasės pavergto Europos žemyno valstybinis branduolys, o po galutinės pergalės ir fiurerio mirties bei jo pakeitimo SS galutinai pakeistų nacionalsocialistų partiją kaip vadovaujančią jėgą.

Reikėtų aiškiai pažymėti:

Reikia atmesti ne pačią ordino, elitinio išsilavinimo ar net tikro rasinio kilmingumo idėją, bet jos mišinį su šiaurietiškomis išrinktumo iliuzijomis ir panašiais dogmatiniais išsigimimais, kurie dirbtinai suskaldė ir suskaldė numatytą Volksgemeinschaft, taip pat nuteikė prieš mus visas kitas tautas ir rases! Žinoma, tokiomis mintimis mėgavosi tik nedidelis SS ratas, bet, deja, jos buvo labai galingos ir galiausiai lemtingos, nes už jų stovėjo pats reichsfiureris-SS. Himmleris iš esmės niekada nesuprato nacionalsocializmo, bet šia dingstimi visada stengėsi primesti savo rasinės arogancijos ir klaidingai suprasto žmonijos šeimininko ideologiją. Nereikia nieko išsamiau aiškinti, kad suvoktume, kaip smarkiai ši SS ideologija pakenkė mūsų reikalui ir prisidėjo prie nacionalsocialistinės liaudies valstybės žlugimo! Kaip jau minėta, tokios dogmatinės tendencijos SA svetimos kaip ir valstybės valstybėje kūrimas!

Todėl, kai 1977 m. pradėjau kurti naują SA, kuri išpažino istorinio Sturm-Abteilung tradicijas, nuo pat pradžių priėmiau sprendimą: "*Kol aš turėsiu ką pasakyti šiame judėjime, naujų SS nebus!*"

Tuo tarpu mes, nors ir priešindamiesi, visiškai įgyvendinome šią nuostatą savo bendruomenėje. Krizė, susijusi su SS sparnu mūsų bendruomenėje, sutelkta aplink buvusį ANS/NA organizacinės vadovybės narį Arndą-Heinzą Marxą, parodė, koks pagrįstas buvo mūsų susirūpinimas dėl žalingos naujos SS ideologijos redakcijos.

Žinoma, pagundos dogmatiškai iškreipti mūsų idėją neapsiriboja tik SS ratu; žinoma, SS buvo ir daug teigiamų dalykų (kaip aprašyta), tačiau už SS ribų dogmatiz-

mas niekada nebuvo lemiamas ir įtakingas.

Bet kadangi SS buvo tiesioginė naudos gavėja iš 1934 m. birželio 30 d. įvykdyto SA nušalinimo, mums KOVA SU DOGMATIZMU yra mūsų tradicijos dalis kartu su jau aptarta kova su reakcija! Mūsų priesaika, kad 1934 m. birželio 30 d. mūsų judėjimo istorijoje niekada neturi pasikartoti, reikalauja ryžtingai atmesti dogmatines ideologijas ir organizacines nepriklausomybės tendencijas mūsų bendruomenėje. Mūsų politiniams kariams tai yra aštuntasis SA tradicijos aspektas!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION
Ausgaben: 1000
April 2012

Der Kampf geht weiter !

Seit lang Jahren nach der Kapitulation des Weltreichs am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder da. Sie ist in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Menschen von Mauthausen, Dachau, Buchenwald und Verden haben nicht ausgehört, das kann die gesamte Welt gut glauben. Adolf Hitler ist zurück.“

Alle Nationalsozialisten sind wieder aktiv. Völkische und Kampfbewegungen sind wieder da. Sie sind im Kampf um die Erhaltung unserer Völkern.

Die Bewegung ist zwar nicht so groß wie früher, aber die Gefahr des hochgradigen Nationalismus ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vorerstige Sieg ist ein Scheitern, das Volkstum – gegen alle Versuche Hitler (V) – zu beseitigen. Seine Mittel sind: Erziehung, Überwachung und Kampfbewegungen.

Ob „Hitler“ oder „Hitler“, ob in Wahrheit oder in Propaganda, ob als Propagandafeld, beides ist ein Versuch, die Welt zu zerstören. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

*Hitler
Gottfried Loeb*

**TROTZ
VERBOT
NICHT
TOT!**

NS-Nieuwsbulletin
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2012 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview met Molly
Deel drie

NSK: Uw huidige projecten zijn duidelijk filosofisch en kunstgerelateerd.

Geef uw mening te geven over de impact van dergelijke onderwerpen in de politiek.

Molly: Ik probeer nog steeds de fotografie bij te werken, maar ik heb me vooral geconcentreerd op Adolf Hitler en het Lager van de Menheid (www.movingthement.com/truth.htm). Ik ben nu bij 21 pagina's, en ik heb nog zoveel meer te doen. Het bestuur van WVO II is een absoluut misprijvel van informatie. Je zoekt informatie over één ding en vindt nog twee dingen om te onderzoeken. Het vocht een beetje aan alsof je een archeoloog bent, die het begraven verleden opgraaf. Een verleden dat men liever niet aan het licht wil brengen. We kun-

 the NEW ORDER
Number 176 (133) Founded 1973 April 26, 2012 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinmen fight to side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture denigration, and miscegenation.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or as a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hitler!
Gottfried Loeb

**TROTZ
VERBOT
NICHT
TOT!**

De NSDAP/AO is de grootste ter wereld Nationaalsocialistische propagandaleverancier!

Gedrukte en online tijdschriften in vele talen

Honderden boeken in vele talen

Honderden websites in vele talen

SS Defender
against Bolshevism
by Reichführer SS Reichler Blomster

**FOR-DANMARK!
MOD BOLCHEVISMEN!**

Translated from the SS Original

Julius Streicher: Der Giftige Pilze

**The Poisonous
Mushroom**

Translated from the Third Reich Original
Der Giftige Pilze

Reichlich Einfluss

**Hitler
in Italy**

**HITLER
in ITALIEN**
VON REICHER

English / German / British / English

SS Viewpoint – Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch

**The Sins of
High Finance**

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im BDK

English - German / British - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!